

5. 3. 2008

ID: 53466

Započítání doby strávené ve vazbě

Ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák. o započítání doby vazby strávené pachatelem v cizině (pokud je takový postup vzhledem k druhu uloženého trestu možný) se vztahuje i na případy, kdy pachatel byl v cizině ve vazbě nejen výlučně pro tž skutek, za který mu byl uložen trest soudem České republiky, ale také pro další skutky, za které v České republice vůbec odsouzen nebyl.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 11Tz 153/2006 ze dne 29.5.2007)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ve prospěch obviněného T. L., proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 2. 2006 sp. zn. 5 T 114/2003, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že pravomocným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 2. 2006, sp. zn. 5 T 114/2003, byl výrokem bodem I. porušen zákon v ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák. v neprospěch obviněného T. L. Nejvyšší soud České republiky napadené usnesení ve výroku I. zrušil a zrušil též všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a Obvodnímu soudu pro Prahu 1 přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. listopadu 2003, sp. zn. 5 T 114/2003, byl obviněný T. L. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. soud rozhodl o náhradě škody.

Stalo se tak na podkladě zjištění, že:

dne 22. 10. 2002 v P., v pobočce K. b., a. s., uzavřel smlouvu o zřízení a vedení A-konta a zároveň korunový běžný účet, kdy dispoziční právo měl toliko výše jmenovaný, následně v období od 17. 12. 2002 nejméně do 16. 5. 2003 nejméně ve 115 případech za použití platebních karet VISA a AMEX prováděl platby za služby a zboží, výběry finančních prostředků a převody finančních prostředků na jiné účty, ačkoli věděl, že na účtu nemá dostatečné finanční krytí, čímž způsobil K. b., a. s., P., celkovou škodu v částce 361.012,02 Kč.

O odvolání obviněného rozhodl Městský soud v Praze usnesením dne 11. února 2004, sp. zn. 7 To 34/2004, tak, že jej podle § 256 tr. ř. zamítl.

Po pravomocném skončení věci rozhodl Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením dne 23. března 2004, sp. zn. 5 T 114/2003, tak, že v bodě I. výrokové části započel podle § 38 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. 1 tr. ř. do trestu odnětí svobody, uloženého obviněnému rozsudkem tohoto soudu ze dne 26. listopadu 2003, sp. zn. 5 T 114/2003, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. února 2004, sp. zn. 7 To 34/2004, vazbu vykonanou v době od 10. srpna 2003 - 20.15 hod. do 11. února 2004. V bodě II. výrokové části usnesení soud rozhodl o povinnosti obviněného nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby.

Proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 podal obviněný T. L. stížnost, kterou odůvodnil tak, že Obvodní soud pro Prahu 1 pochybil, jestliže do uloženého trestu odnětí svobody nezapočetl vazbu, kterou obviněný vykonal pro tentýž skutek ve Š., a to v době od 16. května do 10. srpna 2003. O stížnosti obviněného rozhodl Městský soud v Praze usnesením dne 19. května 2004, sp. zn. 7 To 213/04, jímž podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadené usnesení v celém rozsahu zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Po vrácení věci rozhodl Obvodní soud pro Prahu 1 napadeným usnesením dne 15. února 2006, sp. zn. 5 T 114/2003, opětovně tak, že v bodě I. výrokové části započtl podle § 38 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. tr. ř. do trestu odnětí svobody, uloženého obviněnému T. L. rozsudkem tohoto soudu ze dne 26. listopadu 2003, sp. zn. 5 T 114/2003, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. února 2004, sp. zn. 7 To 34/2004, vazbu vykonanou v době od 10. srpna 2003 - 20.15 hod. do 11. února 2004. V bodě II. výrokové části usnesení soud rozhodl o jeho povinnosti nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby.

Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. února 2006, sp. zn. 5 T 114/2003, nabylo právní moci dne 27. února 2006.

Proti výroku I. posledně uvedeného usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 podal ministr spravedlnosti podle § 266 odst. 1 tr. ř. stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného T. L. Podle názoru stěžovatele byl napadeným usnesením v neprospěch obviněného porušen zákon, a to v ustanoveních § 22 odst. 1, § 38 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. 1 tr. ř.

V odůvodnění tohoto mimořádného opravného prostředku stěžovatel uvedl, že Obvodní soud pro Prahu 1 porušil zákon, pokud při rozhodování o zápočtu vazby u obviněného T. L. do uloženého trestu odnětí svobody mu započtl toliko vazbu podle § 38 odst. 1 tr. zák. a § 334 tr. ř. vykonanou v Č. r. a již ne vazbu podle § 22 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. 1 tr. ř. vykonanou v době od 16. května do 10. srpna 2003 (tj. celkem 86 dní) ve Š. Obviněný byl ve Š. ve vyšetřovací vazbě mimo jiné též pro trestný čin zneužití šekových a kreditních karet, jehož se dopustil tím, že provedl protiprávní odběry kreditní kartou VISA a kreditní kartou American Express, čímž způsobil K. b., a. s., škodu ve výši 7 136,7 CHF, tj. pro skutek, který se zčásti shoduje se skutkem, pro nějž byl odsouzen v Č. r. Obviněný byl poté uznán vinným i ve Š., a to rozsudkem Obvodového soudu Steckborn, Švýcarsko, ze dne 2. prosince 2004, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu Thurgau, Švýcarsko, ze dne 20. září 2005, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, se započtením 86 dní vazby.

Vzhledem k uvedené argumentaci ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. února 2006, sp. zn. 5 T 114/2003, byl ve výroku I. v neprospěch obviněného porušen zákon v namítaném rozsahu, aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. Nejvyšší soud zrušil výrok I. napadeného usnesení, včetně všech na něj obsahově navazujících rozhodnutí, a dále, aby postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

V průběhu veřejného zasedání konaného u Nejvyššího soudu se k podané stížnosti pro porušení zákona vyjádřili jak obviněný T. L. tak státní zástupce činný u Nejvyššího státního zastupitelství, a to shodně tak, že pokládají podanou stížnost pro porušení zákona za důvodnou. Obviněný však současně poukázal na tu skutečnost, že posuzovaná doba výkonu vazby ve Š. mu později již byla započtena do uloženého trestu, a to v souvislosti s uznáním rozhodnutí švýcarských soudů na území Č. r., a tato doba by mu neměla být započtena dvakrát. Proto navrhl, aby Nejvyšší soud podanou stížnost pro porušení zákona zamítl. Podle názoru státního zástupce činného u nejvyššího státního zastupitelství v případě zjištění, že skutečně již došlo k započtení doby vazby, kterou obviněný vykonal ve Š. v rámci uznání příslušných rozhodnutí švýcarských soudů, pak bylo dosaženo toho stavu, který sleduje podaná stížnost pro porušení zákona, a proto by bylo možno tuto stížnost zamítnout jako nedůvodnou.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a shledal, že zákon byl porušen.

Podle § 22 odst. 1 tr. zák., jestliže pro týž skutek byl pachatel v cizině ve vazbě nebo byl potrestán orgánem cizího státu, započítá se mu doba strávená ve vazbě nebo vykonaný trest do trestu uloženého soudem Č. r., pokud je vzhledem k druhu uloženého trestu započítání možné.

Podle § 38 odst. 1 tr. zák., jestliže se vedlo proti pachateli trestní řízení ve vazbě a dojde v tomto řízení k jeho odsouzení, započítá se mu doba strávená ve vazbě do uloženého trestu, popřípadě do trestu úhrnného nebo souhrnného, pokud je vzhledem k druhu uloženého trestu započítání možné.

Podle § 334 odst. 1 tr. ř. o započítání vazby a trestu rozhodne předseda senátu usnesením, a to zpravidla zároveň s nařízením výkonu trestu. Vazba se započítává podle stavu ke dni nařízení výkonu trestu, a to od doby, kdy osobní svoboda byla omezena.

Z obsahu předloženého trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 5 T 114/2003, Nejvyšší soud zjistil, že proti T. L. bylo v roce 2003 ve Š. zahájeno trestní řízení pro podezření z trestného činu podvodu, zpronevěry, zneužití šekové a kreditní karty a vykonávání výdělečné činnosti bez povolení. Trestné činnosti se měl dopustit mimo jiné též tím, že v době od 28. ledna 2003 do 12. dubna 2003 provedl prostřednictvím svých platebních karet VIS a American Express/Swisscard AECS AG, k tíži K. b., a. s., P., 66 transakcí ve výši celkem 7 136,70 CHF, přestože mu bylo používání těchto platebních karet zablokováno dopisem ze dne 20. ledna 2003. Dne 16. května 2003 byl v této trestní věci vzat do vyšetřovací vazby, z níž byl propuštěn dne 10. srpna 2003. O propuštění obviněného z vazby byly prostřednictvím Interpolu informovány české orgány činné v trestním řízení (faxová zpráva založena na č. l. 154 - 161), které téhož dne (t. j. 10. srpna 2003) obviněného se souhlasem státního zástupce, uděleným podle § 76 odst. 1 tr. ř., zadržely pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. Dne 12. srpna 2003 Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl usnesením, že se obviněný bere do vazby s účinností od 10. srpna 2003 - 20. 15 hod., a další řízení bylo až do skončení věci pak vedeno vazebně.

Rozsudkem Obvodového soudu Steckborn, Švýcarsko, ze dne 2. prosince 2004, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu kantonu Thurgau, Švýcarsko, ze dne 20. září 2005, byl poté obviněný ve své nepřítomnosti uznán vinným trestným činem živnostenského podvodu, krádeže, zneužití šeku a kreditní karty, neplacením a jednání proti zákonu ANAG, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, se započtením 86-ti dnů vyšetřovací vazby.

Z dikce ustanovení § 22 odst. 1, § 38 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. 1 tr. ř. vyplývá, že do uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody je nutno pachateli započíst celou dobu vazby, kterou vykonal v řízení vedeném pro skutek, pro který byl odsouzen. Přitom za vykonanou vazbu je třeba považovat dobu strávenou pachatelem ve vazbě pro týž skutek jak na území Č. r., tak i v cizině. Povinností soudu je opatřit si podklady pro objektivní zjištění, po jakou dobu byla jeho osobní svoboda v cizině omezena, a tuto dobu podle § 22 odst. 1 tr. zák. do uloženého trestu započítat (srov. č. [39/1999 Sb.](#) rozh. tr.).

Skutečností je, že v daném případě obvodní soud o zápočtu obviněným vykonané vazby do uloženého trestu odnětí svobody výrokem pod bodem I. napadeného usnesení rozhodoval sice správně podle ustanovení § 334 odst. 1 tr. ř. a § 38 odst. 1 tr. zák., ale porušil přitom ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák., když obviněnému T. L. započítal pouze dobu vazby, kterou vykonal ve vazební věznici v Č. r. Obvodní soud přitom rozhodoval napadeným usnesením poté, co ke stížnosti obviněného Městský soud v Praze zrušil jeho předchozí usnesení v této věci, vrátil mu věc k novému projednání a rozhodnutí a uložil mu zajištění všech podkladů potřebných k posouzení, zda obviněný byl ve

vyšetřovací vazbě ve Š. pro alespoň zčásti totožný skutek, pro jaký byl odsouzen v Č. r. (srov. č. l. 373). Obvodní soud sice po vrácení věci postupoval tak, že podle pokynů městského soudu zajistil od švýcarské strany obžalobu a rozsudky Obvodového soudu Steckborn (č. l. 430 - 489) a Vrchního soudu kantonu Thurgau (č. l. 506 - 515), ale dne 15. února 2006 rozhodl napadeným usnesením opět tak, že obviněnému započítal toliko vazbu vykonanou na území Č. r. Dobou, po kterou byl obviněný omezen na svobodě během vyšetřování trestné činnosti na území Š. se přitom nijak nezabýval a svůj postup ani žádným způsobem neodůvodnil, když o započtení vazby obviněného rozhodla vyšší soudní úřednice obvodního soudu na předtištěném tiskopise (stejně jako v případě předchozího usnesení v této věci, později zrušeného městským soudem).

Z obsahu spisu je přitom zřejmé, že skutek, pro nějž byl obviněný T. L. ve vyšetřovací vazbě ve Š., je zčásti totožný se skutkem, jímž byl uznán vinným a byl mu za něj uložen trest v Č. r. (obviněný byl ve Š. trestně stíhán pro 66 z celkem nejméně 115 útoků stíhaných v Č. r.). V posuzované věci se totiž skutky shodují jak časově - ve Š. se jednalo o období 28. ledna 2003 do 12. dubna 2003, v Č. r. o období od 17. prosince 2002 do 16. května 2003, tak i místem a způsobem spáchání - v obou případech se jednalo o neoprávněné platby obviněného prostřednictvím platebních karet VISA a AMEX (American Express) z účtu vedeného u K. b., a. s., které byly uskutečněny ve Š. Jednotlivé platby obviněného lze jednoznačně ztotožnit porovnáním výpisů z platebních karet obviněného založených na č. l. 137 - 153, jež se staly podkladem trestního stíhání v Č. r., a seznamu plateb ze sdělení Interpolu (faxová zpráva založena na č. l. 154 - 161), pro které byl obviněný stíhán ve Š.

Nejvyšší soud proto podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že výrokem pod bodem I. usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. února 2006, sp. zn. 5 T 114/2003, byl v neprospěch obviněného T. L. porušen zákon v ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák., neboť pouze toto zákonné ustanovení nebylo jmenovaným soudem respektováno. Přitom na překážku aplikace tohoto ustanovení nebyla skutečnost, že obviněný byl ve vazbě ve Š. též i pro jiné skutky, než pro který byl pravomocně odsouzen v této věci v Č. r. Ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák. o započítání doby vazby strávené pachatelem v cizině (pokud je takový postup vzhledem k druhu uloženého trestu možný) se vztahuje i na případy, kdy pachatel byl v cizině ve vazbě nejen výlučně pro týž skutek, za který mu byl uložen trest soudem Č. r., ale také pro další skutky, za které v Č. r. vůbec odsouzen nebyl. Ovšem jakými úvahami se obvodní soud v tomto směru řídil nelze s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí zjistit.

Pouze jen na okraj Nejvyšší soud pokládá za vhodné podotknout, že rozhodoval-li v posuzovaném případě obvodní soud ve věci znovu vyšší soudní úřednicí /srov. § 11 odst. 1 písm. i) zákona č. [189/1994](#) Sb., o vyšších soudních úřednicích, ve znění pozdějších předpisů/ poté, co bylo jeho předchozí rozhodnutí stížnostním soudem zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, je otázkou, zda za této situace nebyl namíste postup podle § 7 odst. 1 písm. a), odst. 2 citovaného zákona, a to s ohledem na právní a skutkovou složitost věci. Pokud však navíc obvodní soud setrval na svém původním rozhodnutí, které bylo městským soudem zrušeno, měl toto své rozhodnutí též náležitě odůvodnit, a proto v tomto směru není vhodná ani forma „předepsaného tiskopisu“, kterou obvodní soud použil k vyhotovení napadeného usnesení.

Vlastním šetřením Nejvyšší soud dále zjistil, že Krajský soud v Ostravě, pobočka Olomouc, rozsudkem ze dne 24. listopadu 2006, sp. zn. Nt 3/2006, rozhodl podle § 451 odst. 3 tr. ř. tak, že odsouzený T. L. bude pokračovat na území Č. r. ve výkonu trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodového soudu Steckborn, Švýcarsko, ze dne 2. prosince 2004, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu kantonu Thurgau, Švýcarsko, ze dne 20. září 2005. Pro výkon trestu byl odsouzený zařazen do věznice s ostrahou. O odvolání státního zástupce proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, rozhodl Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 20. prosince 2006, sp. zn. 2 To 132/2006, tak, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, zrušil, a podle § 452 odst. 3, 4 tr. ř. nově rozhodl tak, že v trestní věci T.

L. uznal na území Č. r. podle § 450 odst. 2 tr. ř. rozsudek Obvodového soudu Steckborn, Švýcarsko, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu kantonu Thurgau ze dne 20. září 2005, jímž byl T. L. uznán vinným podvodem za účelem výtěžku, krádeží, zneužitím šekových a kreditních karet, neplacením a opakovaným porušováním ANAG (provádění výtěžkové činnosti bez povolení a jednání v rozporu se zákonem o pobytu a pohybu cizinců), podle trestního zákona Č. r. se jedná o trestný čin krádeže podle § 247 tr. zák., trestný čin podvodu podle § 250 tr. zák. a trestný čin neoprávněného podnikání podle § 118 tr. zák., a odsouzen za použití čl. 139 odst. 1, 146 odst. 2, 148 a 149 trestního zákona Š. a čl. 23 odst. 6 ANAG k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců se započtením 86-ti dnů vyšetřovací vazby. Podle § 451 odst. 3 tr. ř. vrchní soud rozhodl o pokračování výkonu uloženého trestu v trvání osmi měsíců se započtením 86-ti dnů vyšetřovací vazby. Pro výkon trestu byl obviněný zařazen do věznice s ostrahou.

Usnesením ze dne 12. února 2007, sp. zn. Nt 3/2006, Krajský soud v Ostravě, pobočka Olomouc, pak rozhodl podle § 22 odst. 1 tr. zák., § 38 odst. 1 tr. zák. a § 334 odst. tr. ř. tak, že se odsouzenému T. L. započítává do trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem tohoto soudu ze dne 24. listopadu 2006, sp. zn. Nt 3/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. prosince 2006, sp. zn. 2 To 132/2006, vazba od 16. května 2003 do 10. srpna 2003. Toto usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, nabylo právní moci dne 20. února 2007.

Ovšem výše uvedená zjištění jsou irelevantní ve vztahu k nyní posuzované věci a nemohou nic změnit na závěru, že stížností pro porušení zákona napadeným usnesením obvodního soudu došlo k porušení zákona v ustanovení § 22 odst. 1 tr. zák. v neprospěch obviněného T. L. Jestliže bylo zjištěno, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného bylo povinností Nejvyššího soudu postupovat podle § 269 odst. 2 tr. ř., a proto z důvodů shora uvedených Nejvyšší soud zrušil výrok pod bodem I. napadeného rozhodnutí, současně zrušil i rozhodnutí na něj obsahově navazující, jež zrušením pozbyla svého podkladu, a podle § 270 odst. 1 tr. ř. přikázal, aby Obvodní soud pro Prahu 1 v intencích tohoto rozhodnutí věc znovu projednal a rozhodl. V dalším řízení Obvodní soud pro Prahu 1 při vázanosti právním názorem Nejvyššího soudu (§ 270 odst. 4 tr. ř.) znovu rozhodne o započtení vazby v posuzované věci obviněného T. L., a to též ohledně doby strávené obviněným ve vazbě ve Š. od 16. května 2003 do 10. srpna 2003, a svůj postup také náležitě odůvodní.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)